

Við 3. g úr Gøtu

Í tíðarskeiðnum 14. til 30. august í ár, vóru 23 næmingar og lærarar frá Studentaskúlanum og HF-skeiðnum við Gøtugjógv á námsferð i Íslandi.

Ferðin byrjaði i Tórshavn. Við Norrunu varð farið til Seyðisfjørðin og við i ferðini var Sámál Jákup Petersen úr Kvívik, sum við bussin sínum koyrði okkum runt alt Ísland.

Á ferðini vitjaðu vit, burtursæð frá øllum teimum vanligu ferðafólkastøðunum, m.a. íslenska forsetan Vigdis Finnbogadóttir, Keflavíkarstöðina, Altingið, virkir av einum og hvørjum slag, vakstrarhús, fjölmiðlar, ymiskar almennar stovnar og ikki minst tey mongu merkisverðu stöðini, jarðfrøðisliga sæð.

Ferðin var i sambandi við lærugreinirnar landafrøði, nátturuførði og samfelagsfrøði. Næmingarnir vóru byttir i seks bólkar ið viðgjördu evni, ið vóru samskipað millum lærugreinirnar. Evnini vóru: Landbúnaður, Fuglalív, Fiskivinna, Ídnaður, Hernaðarmál og Familjukor.

I hesum og komandi bløðum eru greinar, bólkarnir m.a. høvdu til uppgávu at gera i sambandi við ferðina.

Vit fara at enda hendan inngang við at takka øllum teimum stovnum, kommunum og feløgum, ið veittu okkum figgarligan stuðul, so at ferðin gjørdist veruleiki.

Hesir vóru: Føroya Landsstýri, Klaksvíkar kommuna, Gøtu Kommuna, Skála Skipasmiðja, Lynfrost, Bakkafrost, Føroya Bjór, Studentaskúlin og HF-skeiðið i Eysturoy.

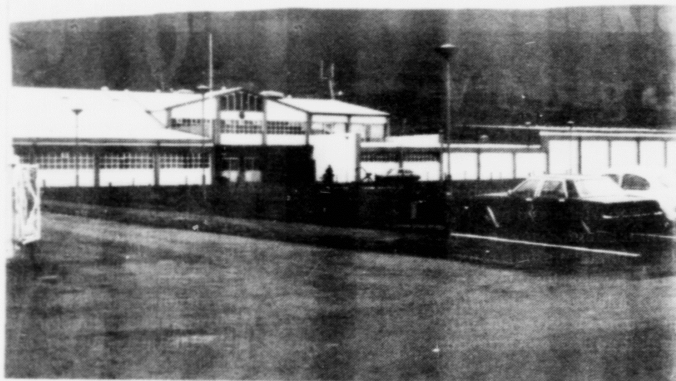

Her eru øll, ið vóru við á ferðini, samlað uttan fyri bussin hjá Sámál Jákup Petersen, ið var við sum bussførari.

Standandi frá vinstri: Lisbeth Samuelsen, Unn Petersen, Jákup Mikkelsen, Niels Ole Hørlýke, lærari, Elisabeth Joensen, Peter Rasmussen, Jógvan Lassen, Jákup H. Aarberg, Regin Joensen, E. Bjarne Henning, lærari, Petur D. Højgaard, Sámál Jákup Petersen, bussførari, Gunri Ellenderson og Jógvan Mørkøre, lærari.

Húkandi frá vinstri: Fróði Hansen, Solrun Joensen, Maj-Britt Benjaminsen, Helena Hammer, Petsy Heinesen, Nanna Olsen, Elin Mikkelsen, Hans J. Langgård og Per Mikkelsen.

Íslenska kvotaskipanin

Partur av einum av teimum størstu og mest framkomnu virkjunum i Íslandi, Útgerðafelag Akureyra, har fyrrverandi «Stellurnar» úr Klaksvík nú avreiða

I árunum frá 1980 til 84 er toskafiskiskapurin i Íslandi munandi minkaður. Aftan á, at fiskifrøðingarnir i mars og apríl 1983 høvdu gjørt kanningar av fiskastovnunum, komu teir til ta niðurstöðu, at toskastovnurin var verri fyrri, enn teir høvdu roknað við.

Fiskifrøðingarnir mettu toskastovnin at vera umleið 1300 túsund tons, harav triðingurin kynsbúgvinnur fiskur. Hesi úrslit týddu á, at man hevði ovfiskað teir eldru árgangirnar, t.v.s. 7 ár og eldri. Við hesum grundarlagi lögdu fiskifrøðingarnir uppskot fram, at hægst loyvda toskaveiða 1983 skuldi bliva 300.000 tons. Av tí at íslendingar bert megnaðu at fiska 287.700 tons sama árið, bleiv kvotan skerd heilt niður i 220.000 tons i 1984.

Flotin ov stórir

Eftir at íslendingar i 1972 fingi 50 fjórðinga fiskimark, sum trý ár seinni bleiv viðkað til 200 fjórðingar, vónaðu íslendingar at kunna fiska 500 tús. tons av toski árliga. Hetta færdi við sær, at trolaraflotin bleiv tvíflaðaður eftir bert átta árum til 1982 at verða gott 100 trolarar og 700 smærri skip. Men tað visti seg skjótt, at íslendingar vóru farnir ov skjótt fram. Tí varð tað ein dyggur smeytur fyrri íslendingar at fáa at vita frá fiskifrøðingunum, at teir bert kundu fiska 220 tús. tons av toski i 1984.

Kvotunøgd og fiskanøgd

Kvotaskipanin virkar á tann átt, at hvørt skip fær sína ásettu kvotu, frá fiskaráðnum, eina ferð um árið. Kvotan verður givin eftir teirri veiðinøgd, skipið hevur fiskað seinastu trý árin.

Fiskiloyvini vórðu bert givin skipum, ið høvdu fiskað i tíðarskeiðnum frá 01.11.82. til 31.10.83., og sum enn vóru i vinnu. Harafturat fingi nýggj skip, sum ikki fiskaðu i áðurnevnda tíðarskeiði, men sum vóru keypt áðrenn ársbyrjan 84, eisini møguleika at fáa fiskiloyvi.

Fyrimumir og vansar hjá skipunum

Um eitt skip hevur verið úr vinnu, t.d. á sleipstöð ella til annað umvælingararbeiði, og ikki megnar at uppfiska sína kvotu, so verður kvotan hjá skipinum minkað tilsvandandi.

Harafturimóti kemur tað fyrri, at eitt eldri skip i ikki alt ov góðum standi, men sum tó hevur fingið eina hampiliga stóra kvotu, verður selt fyrri ein meirpris, av tí at kvotan verður seld saman við skipinum; sostatt blivur hon ein stórir partur av söluni.

Óstöðugt arbeiði

Av tí at skipini fiska kvotuna upp eftir stuttum tíðarskeiði, førir hetta við sær, at tey verða nøydd at liggja við bryggju stóran part av árinum. Um vit taka eina minni bygd, har fiskiðnaðurin er einasta vinna, verður tað soleiðis, at bygdin kemur at liggja á arbeiðsfer langar tíðir av árinum orsakað av einari óstöðugari ráverutílgongd.

Hetta rakar kanska serliga vesturlendingar, av tí at teir fiska kvotuna lutfalsliga skjótt upp, soleiðis at virkið ongan møguleika fær at arbeiða tær stóru nøgdirnar frá teimum mongu skipunum undan. Á suðurlandinum hava teir harafturimóti mengað at býta veiðina meiri javnt yvir alt árið. Hetta gera skipararnir og virkisleiðararnir i felag vælvitandi um, at ein jøvn ráverutílgongd gevur eina munandi betri góðsku og harvið betri pris.

Tað skal tó viðmerkjast at vestur- og suðurlendingar eru ógvuliga ósamdir um, hvør besti háttur at veiða og viðgera fiskin er.

Rokskipari koldemir kvotaskipanina

Herman Skúlason sigur i samrøðu við íslenska blaðið DAGBLADI VISIR, at fiskifrøðingarnar saman við fiskimálaráðharranum seta kvotuna út frá einum skeivum grundarlagi. Hetta grundar

Framhald á síðu 15